

Eu agardo

Eu, agardo. Sempre agardo...

Agardo un paxaro que no bico dos soños
traía celeste rosa
que me sorprenda co arrecendo;

que unha árbore incline para min a súa gracia,
e luminosa póla
me alumee a testa;

que nube pasaxeira de louridas azas
me ceibe, -beiramar do ceo-
unha pinga de orballo;
que me traia o vento
polos anxos da tarde, pavesas dunha doce
cantiga
enledizada.

Eu, agardo. . . Agardo o florecer
da estrela sensitiva, bágoa de luz.
Agardo a súa raiola, alumando mansíos.

Eu, agardo... ¡Sempre agardo!